

Goran Ferčec

GOVORITI O TIJELU KAO O NEČEMU DOBROM

Zalijepio je selotejp preko kamere da ga ne gledaju dok jede ispred računala, dok ruča s YouTube videom korejske žderačice Boki koja šuti, žvače i guta, *this shrimp is big but Boki's mouths are bigger*, najveća usta Interneta, *one-bite* Boki, njezino prežderavanje i gutanje bez žvakiranja potiče mu apetit, inače bi prestao jesti, kao što je prestao pušiti, kao što je prestao izlaziti, otvarati vrata, javljati se na telefon, iznositi smeće, plaćati račune, oslijepio je oko kamere jer ne želi da ga itko vidi bez apetita, dok žvače samo jednom stranom zubala zbog osjetljive šestice koja nije mogla pronaći gore vrijeme da postane osjetljiva, u svim drugim situacijama mu je svejedno, svejedno mu je ako ga gledaju dok drka, ili spava, ili upisuje broj kartice, ili dok prolazi kroz fotografije u folderu NYB, *not your business*, kroz piksele sjećanja koja želi sačuvati, ali ne želi dijeliti, folder za nedjeljenje, najdraži folder, uglavnom fotografije muškaraca, ponekad golih, ponekad odjevenih, ponekad bez glave, muškaraca koje je sreo, koje bi volio sresti, koje nikada nije sreo, koje nikada neće sresti, mladića u tramvaju, mladića u vlaku, mladića na ulici, nepoznata prsa s tetoviranim porukom, butina s ožiljkom, leđa s mrljom znojna, u dosadi izmišlja njihove slabosti, postavlja im pitanja o tome što vole, pa ih baca u *trash bin* među odbačene fotografije sebe, u *trash binu* se susreću, on, izbačen iz foldera BENDER, i oni izbačeni iz foldera BOYS, izbrisani jer nisu ispunili očekivanja, uglavnom zaobilazi folder BENDER, ne želi vidjeti promjenu kroz koju prolazi njegovo tijelo, zapravo, nije mu svejedno, ne želi da ga gledaju dok žvače i dok gleda, u svim drugim situacijama mu je svejedno, dok drka, spava, upisuje broj kartice, plaće, ali ne želi svjedoke dok žvače i dok pokušava rekonstruirati sve što se nije otelo pamćenju, otići pam-

ćenju zvuči kao neželjeno dijete nasilja i užitka, pustopolje između žudnje i apatije, bez zaborava bismo poludjeli, ne želi da ga se gleda dok uz pomoć slika pokušava vratiti sjećanje na godišnja doba, na susrete, na pružanje ruke, na znoj, dok pokušava vratiti sjećanje na tijelo koje nije opasnost, od kojeg se ne bježi, tijelo koje ne prijeti u prolazu, tijelo pored kojeg se može sjesti, s kojim se mogu napraviti planovi, kojim se može nešto šapnuti, šaputanje je tiho govorenje koje iziskuje bliskost, prenošenje tajne za koje je nužno približiti se jednoj strani lica osobe koja sluša, skoro kao za poljubac ili prijetnju koju nitko ne smije čuti, kako vratiti osjećaj povjerenja u šaptanje i sve drugo što je postalo preblizu, navike se tako brzo mijenjaju, u trenutku, već svjetlo na hodniku pali laktom, nikada do sada nije koristio lakat, osim da na njega nasloni dosadu, a već ispruženim laktom dodiruje ljude i stvari kao batrljkom, prilazi ispruženim laktom kao perajom, a zapravo želi zagrljaj, ispruženim laktovima ide kroz svijet kao rogovima, a zapravo želi ruku na ramenu, tapšanje po leđima, naslanjanje prsa o prsa, zadržavanje daha, susret u kojem slučajni dodiri nisu prijetnja, hoće opustiti ruke, staviti laktove gdje im je mjesto, uz tijelo, ići u susret bez zaobilazanja, bez nepotrebnog znanja o opasnostima, o posljedicama, osjeća se kao kreten zbog vlastitih laktova, osjeća se kao kreten zbog selotejpa preko kamere, osjeća se kao kreten zbog panike da će mu se tijelo raspasti u pikselima loših rezolucija, da će atrofirati u bitovima sporih veza, dok sva druga tijela rade vježbe istezanja, sklekove, planove, dok svuda uokolo caruje panika, on redovito mijenja posteljenu i razmišlja o strategijama ponovnog prilaska, o tome kako se prilazi, kako se otpušta navika zaobilazanja, kako se ponovno uči govoriti o

tijelu, govoriti o tijelu kao o nečemu dobrom, o tijelu bez ostatka, o tijelu koje govori, o tijelu koje drugom tijelu govori ajmo se jebat, a drugo tijelo odgovara ajmo, redovito mijenja posteljenu i razmišlja kako ponovno govoriti o tijelu a da ne bude napamet, da ne bude u zagradama, *speak, memory, speak*, jezikom koji u nedostatku tijela može postati tijelo, recimo, podižem ruku i njušim dlake, ližem znoj koji podsjeća na bilo koju drugu sol tijela, ništa što jeziku već nije poznato, prstima gnječim bradavicu da bude mekana prije nego je umijem jezikom i zagrizem do granice podnošljivosti, i onda je sišem i pretvaram u najslabiju točku tijela, razmišljam o krvi, stenjanje oplahnjuje tijelo u valovima, udaram te šakom u prsa, užitek traži duboke udahe, prebacujem ti majicu preko glave, preko lica, uzmem drugu bradavicu u usta, tijelo počne suradivati, tijelu uvijek treba neko vrijeme da prepozna vlastitu žudnju, da se probudi, da na nekoga pomisli, da se napali, preko majice ti napipam usta i gurnem prste duboko, jezik plete nerazumljive znakove na pamuku, podižeš noge, rukama smakneš hlače do gležnjeva, već si mokar, sličiš, tvrdim kurcem budeš samog sebe u trbuh, pljunem tamo gdje bi ti trebala biti usta, laktom razmažem slinu, gurnem ti lakat u usta koliko ide, porporcije tijela u savršenom su odnosu, skinem ti majicu s glave, ljubim uho, ližem vrat, stavim ti dlan preko očiju, ponavljam iste radnje na istim mjestima i svaki put tijelo reagira, sjednem ti na prsa, otkopčam hlače, izvadim kurac, udaram te njime po licu, uzmeš ga u usta najdublje što možeš prije nego što se jednak pobuni i izazove refleks, dišeš na nos, jebem te u usta, duboko, tijelo se opušta svakim nasrtajem, slina ti se slijeva niz bradu, držim ti ruke iznad glave, ljubim te u usta, smiješ se, uhvatim te za kurac, stegnem

ti jaja, prelomiš tijelo da bi ublažio bol, grizem ti bradavice, pljunem ti u facu, zabijem ti nos u pazuho, zamišljam da nas netko gleda, podignem ti noge, njušim ti čarape, uzmem ih u usta, trljam facu o tvoja stopala, zabacim ti noge iznad glave, tijelo je uvijek spremnije na više od onoga što čovjek očekuje od njega da bude, tijelo uvijek iznenadi, raširim ti guzove, jedem ti čmar, prodiram jezikom, pljunem, masiram ti čmar bočnom stranom dlana, prstima ti trljam međicu, nešto šapćem tvom čmaru, opisujem mu jedan dan ljetovanja na pustoj plaži, kažem mu, stari je svijet srušen, naslinim prste, gurnem ti prste u dupe, najprije jedan, pa dva, pa tri, izvijaš se između želje i napetosti, grizem ti guzove, prste iz dupeta stavim ti u usta, pitam te, kakav okus ima budućnost, pokušas nešto reći, ali jezik tako brzo ostane suh, tijelo tako brzo potroši jezik i počne se sjećati stvari koje se možda nikada neće dogoditi.